

खरगाक पु० खरं शकमस्य । (वामनहार्डि) भाग्याम् ।
 खरगाल न० खराणां शाला नपु० । गर्हभट्टहे ।
 शब्दचि० तत्र जातार्थस्य लुक् । खरगाल । तत्र भवे त्रि०
 खरसोनि स्त्री खे आकाशे रसमूनयति जनि-इत् । लो-
 हिकालतायां हारा० । [लौहपात्रे त्रिका० ।
 खरसोन्द पु० खं न्यूनभूतः रसोन्दः रसक्रेदनमत । खरपात्रे
 खरस्तस्य पु० खरः स्त्रोऽस्य । १ प्रियावद्भुमे । २ खर्जूर्यां
 स्त्री टाप् । राजनि० । [मल्लिकायां रत्नमा० ।
 खरखरा स्त्री खरं खरति उपतापयति ख-अच् । वन-
 खरा स्त्री खमाकाशं लाति ला-क लस्य रः । देवताड्डष्ठे
 अमरः । [देवताड्डष्ठे रायमुकुटः ।
 खरागरी स्त्री खरमागिरति आ+ग-अच् गौरा० डीप् ।
 खराट्टाङ्गुरक न० खराट्टात् तीव्रगर्जनमेवात् अङ्गुरयति
 अङ्गुरि-ण्युल् । वैदूर्यमणौ राजनि० तस्य नवमेघ-
 शब्दात् जायमानाङ्गुरत्वात्तथात्वम् ।
 खराखा स्त्री खरेरस्थने भुज्यते अग-भोजने वा० व । मयू-
 रणिकायाम् (रुद्रजटालता) अमरः ।
 खराङ्गा स्त्री खरं तीव्रं गन्धमाह्वयति आ+ङ्गे-ङ् । अज-
 मोदायाम् राजनि० । [चूष्णीततिकस्तूरीभेदे राजनि० ।
 खरिका स्त्री खं राति रा-क संज्ञायां कन् अत इत्वम् ।
 खरोजङ्ग पु० खर्यां गर्हभ्या इव जङ्गा यस्य । १ ऋषिभेदे
 २ शिवे पु० ततोऽप्ये इज् । खरोजङ्गि तदपत्ये पुंस्त्री०
 ततोहन्ते अदन्ते च षड्भु तस्य लुक् । खरोजङ्गास्त-
 ष्यपत्येषु ।
 खरु पु० खन-कु रथान्तादेशः । १ शिवे २ दर्पे, ३ खञ्जे,
 ४ दने, मेदि० एकामदेवे उणा० । ६ श्वेतवर्णे
 ७ श्वेतवर्णवति, दनिषिद्धैकरुचौ, हेम० । ८ निर्वोधे,
 १० क्रूरे त्रि० उणा० ८० । ११ पतिं वरायां कन्यायां स्त्री ।
 हेम० गुणशक्तिरपि पयुर्दाशान् डीप् । १२ तीक्ष्णे
 त्रि० संक्षिप्तसारः । [चखर्ज्ज]
 खर्ज व्यशयां भ्रा० अक० पर० सेट् । खर्जति । अखर्ज्जीत् ।
 खर्जन न० खर्ज-ल्यु । कण्डूयने । [शब्दच०
 खर्जिका स्त्री खर्ज्ज-ण्युल् अत इत्वम् । उपदंशरोगे
 खर्जु पु० खर्ज-उन् । १ कण्डूभेदे (चुल्लकानि) २ खर्जूरीदृष्टे
 ३ कीटभेदे च हेमच० ।
 खर्जूर न० खर्ज-उरच् । रौप्ये रत्नमा० । [उषादिको० ।
 खर्जू स्त्री खर्ज्ज-ङ् । १ कण्डूभेदे (चुल्लकानि) २ कीटभेदे
 खट्(र्ज्ज्)ङ् पु० खर्जु(र्ज्ज्) कण्डूयनं कृत्ति कन-टक ।

१ चक्रमर्द्धे, (दादमर्द्धे) २ अर्कदुमे च राजनि० ।
 खर्जूर पुंस्त्री खर्ज्ज् ऊरच् स्त्रीत्वे गौरा० डीप् ।
 (खेजुर) दृष्टे तस्य फलम् अण् तस्य लुप् । तत्फलं
 न० उद्भेदेगुणाश्च भावप्र० उक्ताः यथा
 “भूमिखर्जूरिका खाद्री दुरारोहा मृदुच्छदा । तथा
 स्वाभ्यफना काककर्कटी खादुमस्तका । पिण्डखर्ज्ज्-
 रिका त्वन्या सा देगे पश्चिमे भवेत् । खर्ज्ज्-
 गोलनाकारा शरद्वीपादिहागता । जायते पश्चिमे देगे
 सा खोहारेति कीर्त्यते । खर्ज्ज्-रीतिवर्त्य शीतं
 मधुरं रसपाकयोः । स्निग्धं रुचिकरं हृद्यं क्षतक्षय
 हरं गुरु । तर्पणं रक्तपित्तघ्नं पुष्टिजन्यपि शुक्रदम् ।
 कोष्ठमारुतहृद्बल्यं वान्तिवातकफापहम् । च्वराति-
 सारक्षुतृणाकाशश्वासनिवारकम् । मद्मूर्च्छामरुतिक्ष-
 मद्योद्भूतगदान्तकम् । महतीभ्यां गुणैरत्या खल्यखर्ज्ज्-
 रिका स्मृता । खर्ज्ज्-रोतरोत्यन्तु मद्पित्तकरं
 भवेत् । वातक्षेपहरं रुच्यं दीपनं बलशुक्रकम्
 “खर्ज्ज्-रोस्तम्बनानाम्” रघुः । २ रौप्ये ३ हरिताले न०
 हेमच० । ४ खले (खामार) मेदि० । ५ टण्जातिभेदे
 स्त्री अमरः । (वनखेजुर) ।
 खर्ज्ज्-रवेध पु० एकांगलापरपथ्यां विवाहे वर्ज्ज्-नीय-
 योगभेदे उपयमशब्दे १२६६ पु० विवर्तितः ।
 खर्ह दंशने भ्रा० पर० सक० सेट् । खर्हति अखर्होत् । अखर्ह ।
 खर्पर पु० कर्परशब्दवत् पृथो० खत्वम् । १ तस्करे, २ धूर्ते,
 ३ भिक्षापात्रे कपात्रे ४ भिक्षुदण्डमयखण्डे च मेदि०
 ५ उपधातुभेदे, त्रयाञ्जने (तृते) च न० शब्दच० ।
 खर्परी स्त्री खर्परं उपधातुभेदः कारणत्वेनास्यस्य अच्
 गौरा० डीप् । खर्परीतस्ये अमरः । ३ त् खर्परिकाप्यत् ।
 खर्परीतुस्य न० कर्म० तस्यभेदे (तृते) राजनि० तत्पाकप्रकार
 गुणाः भावप्र० उक्ता यथा । “नरभूत्वेण गोमूत्रे सप्ताहं
 रसकं (पारदम्) पचेत् । दोलायन्त्वेण शुद्धः स्यात् ततः
 कायेषु योजयेत् । खर्परं कटुकं चारं कपायं वामकं
 लघु । लेखनं भेदनं शीतं चक्षुष्यं कफपित्तहृत् । मिषा-
 न्मृगुलकण्डूनां नाशनं परमं मतम्” ।
 खर्व(र्व) गतौ भ्रा० पर० सक० सेट् । खर्वति अखर्व-
 बी(र्वी)त् । अखर्व(र्वी) । गतिरत्य नीचतगतिः खर्व-
 शब्ददर्शनात् । अन्यस्यान्यस्तु गर्वे इति भेदः ।
 खर्व(र्वी) पु० खर्व-गर्वे अच् । १ कुबेरनिविष्टे शब्दरत्ना० ।
 २ राजक दृष्टे अन्यस्यमध्यः राजनि० तस्य गन्धस्रोत-